

- Ap, SV og Venstre ønsker å innføre kjønnsnøytrale ekteskapslover i Norge.
- Personer av samme kjønn vil kunne inngå ekteskap på lik linje med mann og kvinne.
 - En slik lov vil være et historisk samfunnsekspériment med uante konsekvenser.
- Les mer i dette bladet om hvorfor kjønnsnøytrale ekteskapslover ikke er noen lur idé.

Kjønnsnøytrale ekteskapslover?

Nei takk!

MOR + FAR + BARN = SANT

JA til ekteskapet definert som samliv mellom én mann og én kvinne.

NEI til manipulering med definisjoner og oppløsning av mor-far-barn-relasjonen som samfunnets grunncelle.

JA til biologiske realiteter, årtuseners erfaring, hundre års psykologisk forskning og sunn fornuft.

NEI til illusjonen om at foreldrenes kjønn er uten betydning for barns oppvekst og utvikling.

JA til det faktum at forskningen omkring barns oppvekst i homofile forhold er ytterst mangelfull.

NEI til manipulering med fakta og tåkelegging av forskningssituasjonen.

JA til åpen og saklig debatt, der alle argumenter blir hørt.

NEI til skjellsord, sjikane og stemping av meningsmotstanderne.

Ja til mor-far-barn-relasjonen

Ja til tokjønnnet ekteskap

Ja til barnas beste

Les mer på www.MorFarBarn.no

HVA ER HENSIKTEN MED DETTE BLADET?

Ekteskapet mellom mann og kvinne står i dag under press fra mange kanter. Dette bladet er et **forsvarsskrift** med argumenter og kunnskap til fordel FOR ekteskapet mellom mann og kvinne, og FOR mor-far-barn-relasjonen som samfunnets grunncelle. Når man sier ja til visse verdier, betyr det automatisk et nei til det som bryter med disse verdiene. Dette bladet er imidlertid ikke ment som noe kampskrift mot homofile. Det er fullt mulig å være saklig uenig med homofile aktivister uten derved å være homofob eller fordomsfull. Mange homofile er faktisk enige i at kjønnsnøytrale ekteskapslover ikke er noen lur idé.

Homofile og andre seksuelle minoriteter har selvsagt det **samme menneskeverd** og den samme verdi som alle andre. De skal møtes med den respekt og åpenhet som alle mennesker har krav på. Men når aktivister, politikere og media går til angrep på mor-far-barn-relasjonen og ekteskapet, er det en plikt å mobilisere til forsvar – både for barnas og for samfunnets skyld.

- Hvorfor er det mange som er **positive** til en kjønnsnøytral ekteskapslov? En viktig grunn ser ut til å være at man ukritisk godtar retorikken om "diskriminering" og "rettigheter". Forhåpentligvis vil tekstene i dette bladet vise at spørsmålet dreier seg om mye mer enn det media vanligvis kommuniserer.

- Det er **lett å bli lurt** av språkbruken i dagens kjønnsdebatt. For eksempel er ikke "likeverd" det samme som total likhet på alle plan. Velbegrunnet forskjellsbehandling er ikke "diskriminering". "Toleranse" betyr ikke at man må oppgi sin overbevisning om rett og galt og mene at alt er like bra. Krav og ønsker fra seksuelle minoriteter er ikke nødvendigvis legitime "rettigheter".

HVORDAN ER FORSLAGET OM EN NY EKTESKAPSLOV FORBEREDT?

På **landsmøtene** til Ap, SV og Venstre våren 2005 ble kjønnsnøytral ekteskapslov programfestet etter minimal debatt. Ingen av partiene har utarbeidet noe skriftlig materiale om saken. Hvis det blir flertall for loven etter Stortingsvalget, vil den trolig bli vedtatt i løpet av kort tid.

Det er hittil ikke laget en eneste norsk utredning, konsekvensanalyse, argumentsamling, faglig konferanse, e.l. om kjønnsnøytrale ekteskapslover. Dette er en fullstendig **uansvarlig saksbehandling** av et lovforslag som mange vil kalle et samfunnseksperiment av historiske dimensjoner.

- På grunn av medias ensidighet i denne saken har mange politikere nesten bare hørt argumenter fra homofile aktivister og deres medspillere. Argumenter og erfaringer som leder til **andre konklusjoner**, har fått liten oppmerksomhet.

- I Sverige ble det i mars 2005 nedsatt en komité som skal utrede forslaget om kjønnsnøytral ekteskapslov i to år før den skal ut på omfattende høring. I Norge synes visst forkjemperne for loven at **normal saksbehandling er unødvendig**. I dette spørsmålet, som angår samfunnets grunnvoll og fremtid, bør velgerne kreve at saken blir mye grundigere behandlet før den eventuelt kommer opp i Stortinget. Det finnes gode grunner til at kjønnsnøytral ekteskapslov bør bli en viktig sak i valgkampen.

HVA GJØR EKTESKAPET UNIKT?

I vår kultur og lovgivning må et ekteskap oppfylle 4 kriterier for å være gyldig:

- 1) **Kjønnsbestemt** – mann og kvinne.
- 2) **Antallsbestemt** – én mann og én kvinne.
- 3) **Aldersbestemt** – kun for personer over 18 år, eller 16 år med dispensasjon.
- 4) **Slektsbestemt** – ikke lov å gifte seg med nære familiemedlemmer.

Det første og **viktigste kriteriet**, kjønnsbestemmelsen, har vært felles i alle kulturer til alle tider. Det er naivt å tro at man nå kan fjerne kjønnsbestemmelsen, men likevel beholde ekteskapet som det alltid har vært. Et ekteskap er nemlig mer enn et fellesskap mellom to personer. Det er et fellesskap mellom to kjønn.

Ekteskapet er **kulturbærende** på en helt unik måte og vil aldri kunne erstattes av noen annen relasjon. Et enkjønnet samliv kan aldri frambringe barn og tilhører derfor en annen kategori enn samliv mellom mann og kvinne. Et enkjønnet forhold vil alltid måtte "låne" av heteroseksualiteten for å skaffe seg barn. De to samlivsformene er vesensforskjellige.

- I menneskeslektens historie finnes det ikke et eneste samfunn som har sidestilt enkjønnet samliv med mor-far-barn-relasjonen. I noen kulturer og tidsepoker har det eksistert alternative samlivsformer, men de er **aldri blitt sidestilt** med ekteskapet mellom mann og kvinne.

- Årsaken til at alle samfunn gir spesielle rettigheter til ektepar, er ikke den at paret elsker hverandre, men at mor-far-barn-relasjonen bidrar med noe samfunnet **ikke kan overleve uten** - nye borgere og det best mulige oppvekstmiljø.

- En kjønnsnøytral ekteskapslov vil forandre ekteskapet i sin **grunnstruktur**. Ekteskapet blir noe fundamentalt annet enn det hittil har vært. Kontinuerlig påvirkning gjennom skole, media og lovgivning vil bidra til å utviske forskjellene mellom ekteskap og andre samlivsformer. Dette vil være helt i tråd med aktivistenes mål: å bekjempe hetero-normen og ekteskapets særstilling i norsk kultur og samfunnsliv. At de får aktiv hjelp fra norske politikere til å nå dette målet, gir grunn til dyp ettertanke og uro. Har politikerne virkelig tenkt gjennom konsekvensene?

HVOR MANGE?

Ifølge Folkehelsas seksualvaneundersøkelse fra 2003 definerer **1,0 prosent** av Norges befolkning seg som lesbiske og homofile. I,1 prosent definerer seg som biseksuelle. Undersøkelsen omfattet personer mellom 18 og 49 år.

- En prosent av Norges voksne befolkning betyr at det finnes rundt **35 000 personer** over 18 år som definerer seg som lesbiske eller homofile. Det finnes **1275 registrerte partnerskap**. Det bor barn i 109 av disse partnerskapene.

- **Landsforeningen for lesbisk og homo-fil frigjøring (LLH)** har i underkant av **2 000 medlemmer**. Det betyr at 5-6 prosent av de homofile er organisert i LLH. Det finnes altså en taus majoritet på over 90 prosent av de homofile som ikke nødvendigvis er enig i LLHs ideologi og kampsaker.

HVOR ER LOGIKKEN?

De som vil innføre kjønnsnøytrale ekteskapslover, hevder i realiteten at **foreldres kjønn er irrelevant** og uten betydning for barns oppvekst og utvikling. En slik oppfatning kolliderer med biologiske realiteter, årtuseners erfaring og hundre års psykologisk forskning. Kanskje også med sunn fornuft?

- Det er en **grov under-vurdering** av mors betydning å påstå at hun like godt kan erstattes med en mann. Eller å hevde at far like godt kan erstattes med en kvinne. Mener man i fullt alvor at det f.eks. vil være uten betydning for ei jente å vokse opp med to menn som foreldre?

- I **barnehagen og i skolen** har man innsett viktigheten av at begge kjønn er godt representert. I bedrifts-styrer og i offentlige utvalg er det påbudt med kjønnskvoteering. Men i familien påstår man at de voksnes kjønn ikke spiller noen rolle. Hvor er logikken?

HVA SIER FORSKNINGEN OM HOMOFIL ADOPSJON?

Faktum: **Det finnes ikke forskning** om homofile eller lesbiske par som har adoptert barn. Hittil er det kun gjennomført studier med biologiske barn av lesbiske mødre, der barna som regel også kjenner sin far. Disse barna befinner seg i en fundamentalt forskjellig situasjon fra barn som er adoptert. Ingen vet derfor hvordan adopterte barn vil oppleve å vokse opp med homofile adoptivforeldre.

Stebarnsadoptsjon, dvs at en kvinne adopterer barnet til sin lesbiske partner, er allerede tillatt i Norge. Det er derfor ikke den slags adopsjon debatten dreier seg om.

- **Ingen av landene** som avgir barn til Norge, godtar homofil adopsjon. Det vil derfor gå mange år før det eventuelt blir aktuelt. Signaler fra disse landene tyder til gjengjeld på at det kan bli vanskeligere for vanlige ektepar å adoptere. Norge kan nemlig miste tillit dersom det åpnes for homofil adopsjon.

- Da homofil adopsjon ble debattert i **Sverige** for 4-5 år siden, gikk samtlige adopsjonsforeninger, Barneombudet, Redd Barna, Sosialstyrelsen, det statlige adopsjonskontoret NIA og en rekke fagfolk imot homofil adopsjon. En viktig grunn til motstanden var den mangelfulle forskningssituasjonen.

- www.adopteradesrost.org/AR1/main/main15.html er en interessant svensk nettside med **39 argumenter** og motargumenter angående homofil adopsjon. Nettsiden er laget av folk som selv er blitt adoptert.

- Selv om forskning omkring homofil adopsjon ikke finnes, går både **Høyre, Venstre, SV og Ap** til valg på at homofile par skal få rett til å vurderes som adoptivforeldre på lik linje med ektepar. Det betyr visst lite at en ny svensk undersøkelse avdekker følgende faktum: Lesbiske partnerskap oppløses tre ganger så ofte som ekteskap, også når det er barn inne i bildet.

SKAL ALLE TVINGES TIL Å GODTA KJØNNSNØYTRALE EKTESKAP?

Ønsker norske politikere å lovfeste en radikal kjønnsideologi som gjør det **lovstridig** å hevde at mor-far-barn-relasjonen er unik?

Hundretusener av mennesker i Norge vil i ord og handling aldri oppgi sin overbevisning om at mor-far-barn-relasjonen står i en særstilling. Men med en kjønnsnøytral ekteskapslov må de være forsiktede med hva de sier og gjør, siden loven vil gjøre dem til **potensielle lovbrytere**. De vil møte anklager om diskriminering og intoleranse, og de vil bli beskyldt for å bryte norsk lov og menneskerettighetene. Resultatet kan bli yrkesforbud, bøter, rettssaker og ulike straffereaksjoner. Man ser allerede eksempler på dette i andre land.

- Kjønnsnøytrale ekteskapslover vil gjøre det lovstridig å favorisere én "ekteskapsform" framfor en annen. Det vil ikke minst merkes **i skolen og i barnehagen**. Der vil all undervisning og omtale av mor-far bli konsekvent sidestilt med mor-«mor» og far-«far». Helt fra de første barneårene vil en slik radikal kjønnsideologi trolig bidra til økt forvirring og usikkerhet omkring kjønn og legning, identitet og selvbylde – og til økt seksuell utprøving og eksperimentering. Ønsker norske foreldre dette for sine barn?

- **Organisasjoner** og institusjoner som ikke tilpasser seg den nye og radikale forståelsen av ekteskapet, vil trolig møte forskjellige former for sanksjoner. På sikt vil de stå i fare for å miste statsstøtte og godkjenninger, og bli utsatt for ulike typer press.

- Får de rett, de som hevder at den radikale kjønnsideologien snart kan bli en alvorlig trussel mot samvittighets- og religionsfriheten? Ser vi konturene av det paven har kalt "**relativismens diktatur**"?

HVILKE SVAKHETER HAR FORSKNINGEN OM BARN I HOMOFILE FAMILIER?

I media hører man ofte påstander som denne: «Internasjonal forskning har vist at det ikke er noen forskjell på å vokse opp med mor og far, eller å vokse opp med foreldre av samme kjønn.» En slik påstand er **villedende**.

Sannheten er at samtlige studier som er gjort med barn i homofil sammenheng, lider av alvorlige metodesvakheter. Studiene er derfor **ubrukelige til å trekke allmenne konklusjoner** eller begrunne ny lovgivning. Det trengs mer og bedre forskning enn den som finnes i dag. Alle seriøse kjønnsforskere kan bekrefte dette.

Studiene om barn av lesbiske mødre er blant annet kjennetegnet ved disse alvorlige metodesvakheterne:

- 1) Alle studiene er gjort med noen **få tittalls deltakere** og har derfor ingen statistisk signifikans eller tyngde. For å kunne trekke allmenngyldige konklusjoner av denne type studier, vet alle forskere at det i hvert fall kreves 100-150 deltakere. De fleste studier om barn av lesbiske mødre har mindre enn 30 deltakere.

- 2) Det finnes nesten ingen lengdestudier over flere år som sier noe om **langtidsvirkningen** av å vokse opp i et lesbisk eller homofilt forhold.

- 3) Omtrent alle studiene består av **selv-rekrutterende deltakere**, dvs at de selv har meldt seg etter å ha lest annonser i homofile blader eller blitt vervet i homofile miljøer. Studiene er derfor på ingen måte representative.

- 4) De studiene som har en kontrollgruppe, gjør sammenligninger med barn av **enslige heterofile mødre**, og ikke med barn som bor med mor og far.

- I juni 2003 var det stor oppmerksomhet i TV, radio og aviser omkring en norsk studie. Det dreide seg om en hovedfags-oppgave med intervjuer av **ni barn** med lesbiske mødre. På dette syltynne grunnlaget ble det i media trukket vidtrekkende og allmenne slutninger om hvordan barn av lesbiske mødre har det. At hovedfagsstudenten selv var en lesbisk aktivist, ble dessuten aldri nevnt. Dette eksemplet er typisk for mange av studiene som blir brukt i kampen for kjønnsnøytrale ekteskapslover og homofil adopsjon.

- På www.marriagewatch.org/issues/parenting.htm kan man lese to grundige gjennomganger av mer enn 50 studier som det ofte refereres til. **Konklusjonen** er klar: Samtlige studier har minst én fundamental brist. De fleste studiene lider av alle de fire svakhetene nevnt ovenfor.

ER DET DISKRIMINERENDE AT HOMOFILE IKKE KAN GIFTE SEG?

På grunn av ulike forutsetninger og utgangspunkt foregår det en saklig og **velbegrunnet forskjellsbehandling** på alle områder i samfunnet. Det skjer på så varierte felter som medlemskap og aldersgrenser, lønnsvilkår og kjønnskvolter. Innen arbeidslivet, i frivillige organisasjoner og i hele lovverket settes det grenser og defineres rammer for hvem som har rett til hva. Men det regnes ikke av den grunn som "diskriminering". Velbegrunnet forskjellsbehandling er ikke det samme som diskriminering.

Mor-far-barn-relasjonen kan ikke erstattes av noen annen samlivsform. Å påstå noe annet er **manipulering** med biologi, språk og erfaring. Det er ikke diskriminerende å definere ekteskapet som et samliv mellom mann og kvinne, og partnerskap som et samliv mellom to av samme kjønn. Enkjenet og tokjønnnet samliv vil aldri kunne bli identiske.

- Homofile og andre seksuelle minoriteter har frihet til å leve som de vil. Den friheten er det ingen som prøver å ta fra dem. Samfunnet har imidlertid **ingen plikt** til å innfri krav som ikke korresponderer med deres samlivsmessige forutsetninger, eller å likestille ulike samlivsformer med ekteskapet.

- I årevis er **partnerskap** blitt framhevet som en god ordning for homofile. Det er lite troverdig når partnerskap nå plutselig blir framstilt som en diskriminerende samlivsform. Alle krav fra homofile som samfunnet måtte ønske å innfri, kan uten problemer reguleres innenfor Partnerskapsloven. Det er verken nødvendig eller ønskelig å omdefinere ekteskapet.

- Å bevare ekteskapet som et samliv mellom mann og kvinne betyr ikke at man er "mot" homofile eller diskriminerer dem. Også **mange homofile er avisende** til kjønnsnøytral ekteskapslov. Et eksempel er finansminister Per-Kristian Foss, som selv lever i partnerskap. Diskriminerer han andre homofile fordi han ønsker å bevare partnerskap og ekteskap som to ulike samlivsformer?

- På www.MorFarBarn.no kan man lese mer om temaet i artikkelen "Blir homofile diskriminert?"

ER ÉN PROMILLE NOK?

Etter 12 år med Partnerskapsloven er det i dag **1275 par** som lever i registrert partnerskap, dvs. noe under én promille av den voksne befolkning. Det er lite sannsynlig at mange flere vil ønske å inngå «homofile ekteskap». Uansett vil det bare være tale om promiller. Er det god familie- og samfunnspolitikk at man lar samlivsformen til én eller kanskje to promille av befolkningen ha avgjørende innflytelse på forståelsen og organiseringen av samfunnets viktigste byggekloss – mor-far-barn-relasjonen?

LES MER PÅ
www.MORFARBARN.NO

UTVIKLER BARN I HOMOFILE FAMILIER SEG ANNERLEDES?

Siden forskningen omkring barn av lesbiske mødre er svært mangelfull, finnes det **lite sikker kunnskap om hvordan barn utvikler seg** i lesbiske familier. Om barn som vokser opp hos mannlige homofile, vet man praktisk talt ingenting. Når homofile talspersoner likevel stadig gjentar at det finnes mye og god kunnskap om temaet, er det villedende og usant.

I media hører man ofte utsagn som dette: «Det er ingenting som tyder på at barn med lesbiske mødre utvikler seg annerledes enn andre barn, eller at de oftere blir homofile.» Denne **påstanden stemmer ikke**. Eksemplene nedenfor viser hvorfor.

- Susan Golombok står bak **de mest anerkjente studiene** som finnes om barn av lesbiske mødre. Hennes forskning viser at da barna var blitt voksne, var 56% av dem åpne for å ha seksuelle relasjoner med personer av sitt eget kjønn. Hos barn av heterofile mødre i kontrollgruppen var det 14% med samme holdning. Blant de voksne barna av lesbiske mødre hadde 24% hatt sex med andre av samme kjønn, mens ingen barn i den heterofile kontrollgruppen hadde hatt det. Blant barna av de lesbiske mødrene definerte 8% seg som homofile da de var blitt voksne, mens ingen barn av de heterofile mødrene gjorde det. (Golombok & Tasker 1995).

- I 2001 analyserte to forskere **21 studier**. Forskerne er selv positive til homofile familiedannelser, men de sier seg "uenige med dem som hevder at det ikke er noen forskjeller mellom barn av heterofile foreldre og barn av homofile foreldre." Deres analyse viste f.eks. at 64% av ungdommer fra lesbiske familier var åpne for å ha seksuelle relasjoner med sitt eget kjønn, mens 17% av ungdommer fra heterofile familier hadde samme holdning (Stacey & Biblarz 2001).

- Fordi alle studier om homofile familier har alvorlige svakheter, kan man ikke trekke allmenne slutninger av tallene ovenfor. Men informasjonen viser at homofile talspersoner **har liten støtte i forskningen** når de påstår at barn i lesbiske familier ikke blir påvirket av foreldrenes seksuelle orientering og atferd.

HVA ER MÅLET FOR KJØNNSKAMPEN?

Mange tror at radikale kjønnsideologer snart har nådd sine mål og vil være fornøyd. Det er nok en illusjon. De har **høyere ambisjoner** enn en kjønnsnøytral ekteskapslov. Den loven er bare en viktig stasjon på veien mot målet - et multiseksuelt samfunn, der all frivillig seksuell atferd skal ha samfunnets fulle aksept og støtte.

- Et av hovedmålene til *Landsforeningen for lesbisk og homofil frigjøring (LLH)* er å **bekjempe mor-far-barn-relasjonens særstilling** i samfunnet. Det uttrykkes slik i LLHs politiske plattform: "Diskrimineringen av lesbiske, homofile, bifile og skeive har sin bakgrunn i det hetero-normative kjønnsrollemønsteret i vårt samfunn. (...) Vi vil arbeide for full likestilling, fullt likeverd og fulle menneskerettigheter for lesbiske, homofile, bifile og skeive. (...) Vi vil støtte alle seksuelle uttrykk som er basert på likeverd og samtykke."

- LLH (og andre pressgrupper) kjemper altså for at alle former for seksuell atferd skal godtas, likestilles og støttes av samfunnet - så lenge atferden baseres på frivillighet og likeverd. **Det voksne individets totale frihet** står sentralt i denne ideologien. Hva som tjener barna og fremtidens samfunn, får liten oppmerksomhet. Målet vil være nådd når mor-far-barn-relasjonen er blitt én blant mange fullstendig sidestilte samlivsformer. LLH har mange sympatisører i det politiske miljøet. Det er trolig bare et tidsspørsmål før LLHs radikale kjønnsideologi får fullt gjennomslag i visse partier.

- Hva blir **neste fase** av kjønnskampen, dersom kjønnsnøytrale ekteskapslover blir innført? Kanskje neste fase vil dreie seg om antallet? Hvis to kvinner kan inngå ekteskap, hvilke argumenter har man da for å nekte tre kvinner å leve trofast sammen i et juridisk ordnet forhold? Er det ikke bare diskriminering og fordommer som hindrer dem i få samfunnets støtte for sin kjærlighet? Og hva med andre typer polygame forhold?

- Er slike refleksjoner uttrykk for krisemaksimering og skremser? Sannsynligvis ikke. Alle som følger litt med i kjønnsdebatten, kan se **tydelige signaler** på hva som er underveis. LLH er ikke alene om å mene at poly-amorøse (multiseksuelle) forhold er etisk høyverdige, dersom de er basert på "likeverd og samtykke". Et internetsøk på ordet polyamory gir f.eks. to hundre tusen treff. I Sverige er det politikere som arbeider aktivt for å legitimere poly-amorøse forhold.

- Et spørsmål til ettertanke: Hvem trodde for 15 år siden at Stortinget kanskje vil vedta en kjønnsnøytral ekteskapslov i 2005?

HVA SIER KIRKEN?

Et **enstemmig bispemøte** avviste i oktober 2004 forslaget om kjønnsnøytral ekteskapslov. Et arbeidsutvalg av tre biskoper uttalte dessuten følgende i 1997: "Å sidestille heterofilt ekteskap med homofilt samliv er i strid med grunnleggende etiske prinsipper i Bibelen og må anses som kirkesplittende vranglære."

- Ekteskapet forstått som samliv mellom mann og kvinne har dype røtter i kirkens teologi. Det er en av **Guds grunnleggende skaperordninger**. De fleste kristne mener at politiske partier og skiftende ideologier ikke har myndighet til å omdefinere denne skaperordningen. En kjønnsnøytral ekteskapslov vil derfor kunne føre til mange og dype konflikter mellom kirker og myndigheter i årene som kommer.

INTERESSERT I MER?

På nettstedet www.MorFarBarn.no kan du laste ned dette bladet og dessuten lese flere artikler:

- Klarer barn seg like godt uten mor og far?
- Blir homofile diskriminert?
- Barnas beste og homofiles rettigheter
- Homo-myten om 20 000 barn
- Født sånn ... eller blitt sånn?
- Kan homofile lære oss trofasthet?
- På tide å tillate bigami
- ... og flere andre artikler

VIL DU VÆRE MED?

Dette bladet er trykt i 90 000 eks. Sommeren og høsten 2005 blir det distribuert over hele Norge. Dessuten vil annonser med info om www.MorFarBarn.no bli satt inn i mange aviser. Annonsene koster kr 1 000 i små aviser og kr 5 000 i de største. Vil du være med å betale for en annonse og støtte Aksjon MorFarBarn? På forhånd tusen takk!

Send din støtte til:

MorFarBarn.no
Postboks 8253
4676 Kristiansand
Kontonummer: 3000.18.18038.

Hver eneste krone vi får inn, går til trykking og distribuering av bladet, og til annonsering. All administrasjon gjøres gratis av frivillige. Regnskapet gjennomgås av en autorisert revisor.

For info og spørsmål: Skriv til post@MorFarBarn.no eller ring Øivind Benestad på tlf 99 23 23 54.

Ønsker du flere eksemplarer av dette bladet? Bestill via post, telefon eller epost.

Priser:

1 eks: kr 7,- (inkl porto kr 6,-)
2-4 eks: kr 15,- (inkl porto kr 12,-)
5-15 eks: kr 35,- (inkl porto kr 22,-)
16-40 eks: kr 75,- (inkl porto kr 55,-)
41-1000 eks: kr 0,50 pr stk + kr 110,- i porto

Send betalingen i form av frimerker eller til bankkontoen for MorFarBarn.no .

Dette bladet er utgitt av **Aksjon MorFarBarn.**

Navnene på redaksjonskomiteens medlemmer finnes på nettstedet www.MorFarBarn.no